

MUSLINGE HAVEN

Didde Flor Rotne

Der er et sted, jeg altid vender tilbage til
når jeg lukker øjnene om natten
Og bliver en stenkrop båret af blødhed
Efterlader dette liv bag mig

Det er i muslingernes dybeste have
hvor stilheden er enorm
Et øde sted uden for tiden
hvor navne er ukendte

I dette mørke er jeg opløst
gennem skum og havsalts tæring
Indtil der ikke er nogen historier tilbage
ingen spor af tid

Når jeg vågner, husker jeg tingenes oprindelse
Hvordan jeg opstod af stjernestøv og rejste gennem lyset
Jeg bærer mindernes skrøbelighed
ind i daggryet som en sjælsperle.

www.diddeflorrotne.com